

A biztonság a legfontosabb!

Talán nem kell magyaráznom, de gondoljunk csak bele.

A lőfegyver egy olyan eszköz amelynek a lyukasabbik vége felől az egészségre igen ártalmas anyagok repülnek ki.

Közvetlenül a legártalmasabb a löve-

dék- amely az ebben a sportban használatos fegyvereknél elég nagy kaliberűnek mondható.

A lövészsportokban az a fő irányelv- hogy céltáblákat- célokat találjunk el ezekkel a lövedékekkel.

Ezt úgy tudjuk megvalósítani- hogy a fegyverünk feletti kontrollt a maximálisra növeljük.

Általánosan elterjedt szabály- hogy töltetlen fegyver nincs. Másik: fegyvert emberre irányítani nem szabad- még akkor sem- ha üres.

Lehetne ellentéteket keresgélni e két szabály között (pl.: hogy lehet üres- ha nincs töltetlen fegyver?).

Nem keresgélek- mert ezek jól bevált szabályok- de lépünk tovább és győződjünk meg a fegyver töltetlenségéről. A lőfegyver egy kicsit olyan- mint két szál csupaszított vezeték a falban. Amíg nem

nézed meg- hogy van-e benne áram- addig nem tudod meg.

De ha összecsíped a két ujjad közé... (a fegyver)- általában mást „üt agyon” és erre senkinek semmi szüksége sincs!

Töltetlenségellenőrzés

(öntöltő pisztolynál)

Igen fontos és a sorrendet nem lehet felcserélni.

1. **A fegyver csövét a golyófogók irányába tartani.**
 2. **Tárat kivenni a fegyverből.**
 3. **Szánt hátrahúzni ütőközéig.**
 4. **Megnézni- illetve kitapintani a töltényűrt- a tár helyét.**
- Ha ez üres**
5. **Előreengedni a szánt.**
 6. **Golyófogók irányában a fegyvert ELSÜTNI!**
 7. **A fegyvert tokba tenni.**

És most magyarázkodom. Tudom- nem kell- de én a honvédségnél azt utáltam a legjobban- ha értelmetlen dolgokat végeztek velem és még meg sem magyarázták.

Ez a fenti hét pont (betartott sorrendben) életet menthet- úgyhogy nem értelmetlen.

1. Ha a fegyverünk csöve a golyófogó felé áll és rosszul sül el valamimondjuk a fegyver- akkor a kirepülő lövedék a lőtér azon részébe csapódik- amely direkt erre a célra van felépítve.

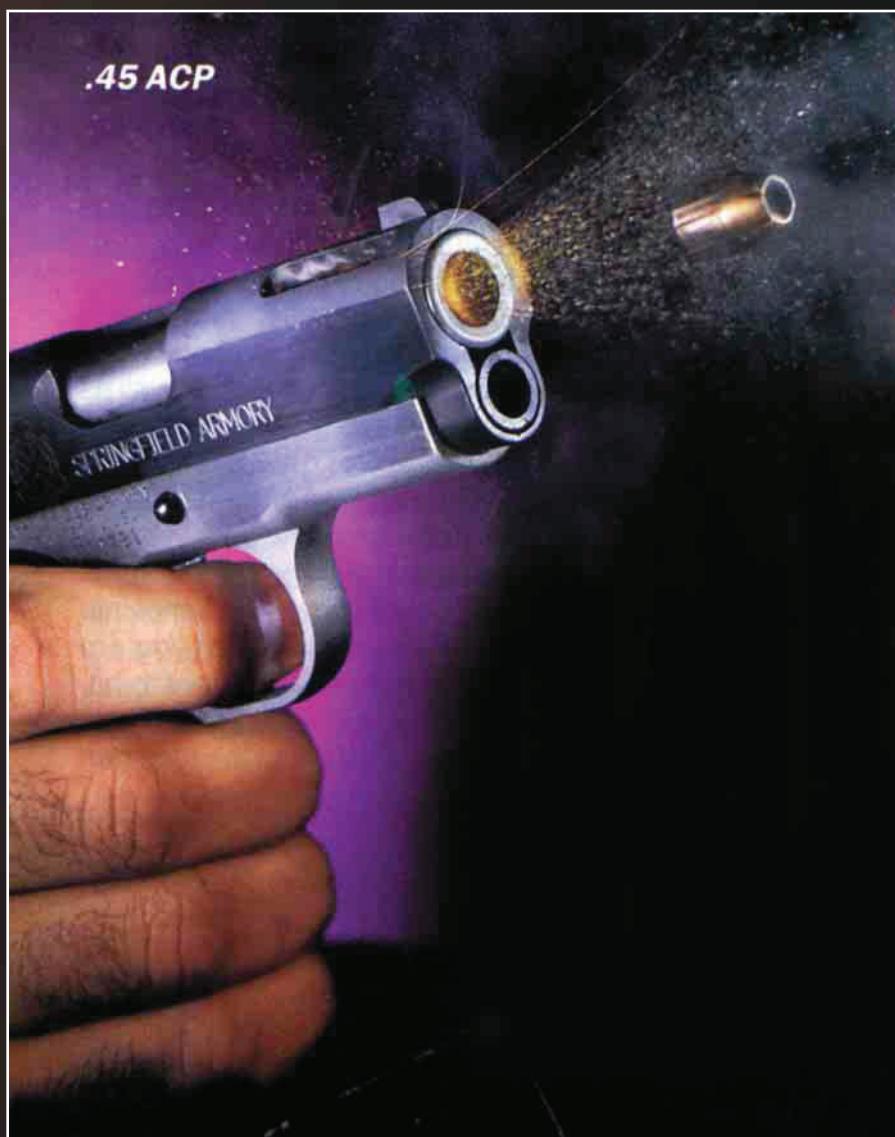
Ha a fegyvert lefelé tartjuk (ami nagyon közkedvelt)- hasonló esetben a lőtértulajdonos őszinte bánatára újra kell egyengetni a felszakított padlózatot.

Ha felfelé tartjuk- zárt lőtéren a lámpákra jelentünk beláthatatlan veszélyt- nyílt lőtéren megkockáztatjuk a kilövést.

2. A tár kivétele a fegyverből egy sorsdöntő pillanat.

A tár a lőszer utánpótlása- ha kivesz- szük- nem tud további lőszerhez jutni a fegyver. A tárat nem csak kijjebb kell húzni- hanem teljesen el kell szakítani a fegyvertől. Revorvereknél a forgódob- ból ki kell venni a löszereket- attól függetlenül- hogy a forgódob kifordítható e vagy sem.

3. Szán vagy zár hátrahúzásával általában a csőben lévő löszert vagy hüvelyt ki tudjuk venni. Aztért általában- mert amint nagybecsű írónk- Murphy

mondotta volt- ami elromolhat- az el is romlik. Tehát- ha a hüvelyvonó nem működik- tegyük fel törésből adódóan- akkor a csőben lévő löszert nem húzza ki semmi- így az ott is marad- még ha a szánt többször hátra is rángatjuk- mondjuk megszokásból.

Ennek észrevételére a megoldás:

4. Meg kell néznünk- hogy üres e a töltényűr. Jobbára a szemünk alkalmas erre a nemes célra- de ha a fényviszonyok korlátoznának minket és más (pl. elemlámpa) nincs a közelben- próbáljuk kitapintani ujjunkkal a töltényűrt és a tár helyét.

Ha esetleg van benne löszert vagy hüvely- erre a célra alkalmas szerszámmal (pl. puskavessző) vegyük ki.

Ha meggyőződünk róla- hogy üres a töltényűr és a tár is ki van véve.

5. Engedjük előre a szánt- vagy zárat és a

6. golyófogók irányába süssük el a fegyvert. Szinte hallom- hogy néhányan felmordulnak: „üres fegyvert csettegtetni”- „eltörnek az ütőszeg”.

Mint már említettem- ami elromolhat- az el is romlik. Egy fegyveren bármi eltörhet. Erről tudok mesélni- nem is keveset.

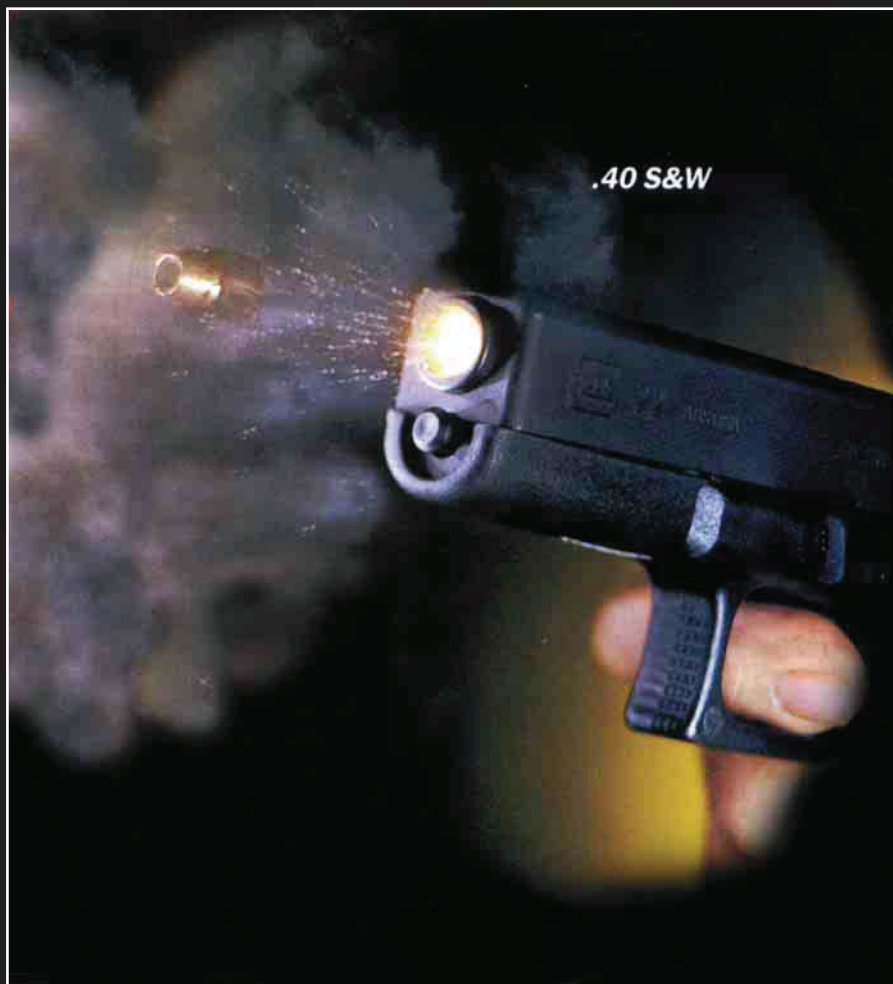
De mivel emberek vagyunk- tévedhetünk is. Adjunk meg magunknak minden esélyt a hibák tragédiamentes kijavítására. Például csak egyszer marad éleslöszert a töltényűrbe (figyelmetlenségből- törésből adódóan) és a tanultak szerint elsütjük a fegyvert a golyófogók irányába- maximum megjedünk. Megkíméljük magunkat és másokat az esetlegesen kialakulható tragédiáktól. Egy-szerűbb egy ütőszeget kicserélni...

7. A fegyvert célszerű tokban hordani még a lőtérre is- vagy fegyvertokban magunkon- vagy szállításra való tokbantáskában.

Ez megint egy esély lehet baklövészek elkerülésére- hiszen a fegyver önmagától még sosem csinált semmi galibát.

Az I.P.S.C.-szabály kimondja- hogy a versenyzők a lőtér területén nem nyúlhatnak a fegyverükhöz- kivéve a tüzelőállást- ahol a bíró felszólítására tehetik ezt meg- illetve a biztonsági zónát- ahol gyakorolhatnak- szerelhetnek. A biztonsági zónába viszont löszert nem lehet bevinni.

Mikor ellenőrizzük a töltetlenséget? Mindig! Mindig- ahányszor a kezünkbe vesszük a fegyvert- még akkor is- ha csak rövid időre tettük be a táskánkba. Szerintem ennek az ellenőrzésnek egy

kicsit főbiává kell- hogy váljon mindenkinek- aki fegyverekkel akar foglalkozni.

Fegyverekkel pedig szinte mindenkinek szeretne foglalkozni- nemtől függetlenül.

Ha a lehetőség megadatik- az első tevékenység az- hogy minél többet löni. Egy idő után kialakul a vágy arra- hogy el is találni a céltáblát. Van egy-két alapelv- amitől ez létre is tud jönni minél nagyobb számban. Az első ilyen dolog- hogy a célra kell tartani a fegyvert. Tudom ez nem meglepő- de az viszont nem is mulatságos- amikor például rám céloznak töltött fegyverrel. 1992-ben Franciaországban vettem részt egy ismeretlen rendőri szituációs lövészversenyen. Ez azt jelenti- hogy a versenyzők nem tudják előre- mi vár rájuk a végrehajtandó feladatban. A pályák végrehajtása után fogtam a videokamerát és be-be kéredzkedtem a pályákra- hogy megörökítem ezt a nem mindennapi versenyfajta.

Az egyik pályán a versenyzőket csukájával a fejükön fegyvertelenül vezették be. Bújtatták- vitték jobbra-balra- hogy minnél jobban összezavarják őket- majd leültették a pályával szembe és lebilincseltek a székhez a „gyenge” kezüket. Engem a versenyző mögé balra hát-

ra állítottak a kamerával.

Feladat az volt- hogy sípjelre vegye le a csukját a fejéről- majd a közelben (pl. az asztalon) elhelyezett töltött fegyverrel küzdje le a szobában található összes felbukkanó célt- természetesen 180 fokban előre. Az emberünk elég életszerűnek ítélte a feladatot- így hát az előtte lévő három célból az egyiket lelőtte- utána engem talált a legveszélyesebbnek- mert hátra fordult (igaz távolságban én közelebb voltam- mint a másik kettő szemben). A versenybírók jó reflexekkel – rövid célzási időt hagyva a versenyzőnek – visszairányították a célok felé a fegyvert. (Erről videofelvétel is készült.) Megköszönték az adrenalin-szint-emelő végrehajtást- majd megmutatták- hogy mely célok voltak kijelölve megsemmisítésre.

A két fiatal bíró a francia különleges alakulattól volt és egyértelmű homlok-töréssel fejezték ki együttérzésüket. Én enyhe nyomást éreztem mellközéptájon és a következő versenyzőt már egy asztalra tett kamera rögzítette. Az asztal jobban bírja.

Glicza Csaba